

JU-KUNG SIIRSI VUORIA

(11. kesäkuuta 1945)

Puhe Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokouksen päättäjäistilaisuudessa.

Edustajakokouksemme on sujunut hyvin menestyksellisesti. Olemme suorittaneet kolme asiaa. Ensiksi, olemme määritelleet puolueen linjan: on rohkeasti nostettava liikkeelle joukkoja, vahvistettava ja lisättävä kansan voimia, japanilaiset anastajat on murskettava puolueemme johdolla, on vapautettava koko kansa ja luotava uudemokraattinen Kiina. Toiseksi, olemme hyväksyneet puolueen uudet Säännöt. Kolmanneksi, olemme valinneet puolueen johtavan elimen — Keskuskomitean. Nyt meidän tehtävämme on johtaa koko puoluetta toteuttamaan puolueen linjaa. Edustajakokouksemme on voittojen edustajakokous, yhteenliittymisen edustajakokous. Edustajat ovat puheenvuoroissaan kolmen kuulemansa alustuksen johdosta ¹ esittäneet arvokkaita ajatuksia. Monet toverit ovat harjoittaneet täällä itsearvostelua, esiintyneet yhteenliittymistä edistävässä mielessä, ja itsearvostelun kautta olemme päässeet yhteenliittymiseen. Edustajakokous on malliesimerkki yhteenliittymisestä, malliesimerkki itsearvostelun hengestä, malliesimerkki puolueen sisäisestä demokratiasta.

Edustajakokouksen jälkeen monet toverit palaavat työpai-

koilleen, lähtevät eri rintamille. Sinne saavuttuaan toverit tekevät tunnetuksi edustajakokouksen hyväksymää linjaa ja suorittavat puolueen kaikkien jäsenten avulla laajaa selitystyötä kansanjoukkojen keskuudessa.

Tehdessämme propagandaa tämän linjan puolesta meidän täytyy pyrkiä siihen, että koko puolue ja koko kansa tulisivat vakuuttuneiksi vallankumouksen voitosta. Ennen kaikkea on tarpeen että etujoukko tajuaisi sen, että se olisi täynnä päättäväisyyttä, ei pelkäisi uhrauksia ja olisi valmis voittamaan kaikki vaikeudet saavuttaakseen voiton. Mutta tämä ei vielä riitä; lisäksi on tarpeen, että tämän tajuaisivat laajat kansanjoukot koko maassa, ja että niillä olisi voimakas halu taistella yhdessä meidän kanssamme voiton saavuttamiseksi. Koko kansa on saatava vakuuttuneeksi siitä, että Kiina kuuluu Kiinan kansalle eikä taantumuskoplalle. On ikivanha kiinalainen taru nimeltä »Ju-kung siirsi vuoria». Se kertoo pohjois-Kiinassa muinoin eläneestä vanhuksesta, jonka nimi oli Ju-kung * Pohjoisvuorilta. Hänen talostaan etelään johtavan tien katkaisi kaksi korkeata vuorta — Taihangšan ja Vangvušan. Ju-kung päätti yhdessä poikiensa kanssa kaivaa nämä vuoret pois hakuilla. Toinen vanhus, nimeltään Tši-sou ** nauroi heidät nähdessään ja sanoi: »Tuohan on tyhmyyttä, ettehan te voi raivata pois kahta noin suurta vuorta!» Ju-kung vastasi hänelle: »Kun minä kuolen, lapseni jäävät jäljelle, kun lapseni kuolevat jäävät lapsenlapseni jäljelle, ja niin tulevat sukupolvet seuraamaan toisiaan loputtomana jona. Nämä vuoret ovat kyllä korkeat, mutta ne eivät voi tulla enää korkeammiksi; ne alenevat sitä mukaa kuin me kaivamme; miksemme me voisi raivata niitä pois?» Kumottuaan näin Tši-soun virheellisen väitteen Ju-kung ryhtyi vähääkään epäroimättä kaivamaan vuoria päivästä toiseen. Tämä hellytti

---

* Ju-kung merkitsee »tyhmä vaari».

** Tši-sou merkitsee »viisas ukko».

jumalaa, joka lähetti maan päälle kaksi pyhää miestä, ja nämä kantoivat vuoret pois².

Nytkin Kiinan kansaa rasittaa kaksi suurta vuotta — toinen niistä on nimeltään imperialismi, toinen feodalismi. Kiinan Kommunistinen puolue on jo kauan sitten päättänyt kaivaa nämä vuoret pois. Meidän täytyy sitkeästi toteuttaa tätä päätöstämme, meidän täytyy tehdä väsymättä työtä, ja niin mekin hellytämme jumalan; mutta tämä jumala ei ole kukaan muu kuin Kiinan kansa. Ja kun koko kansa nousee yhdessä meidän kanssamme kaivamaan pois noita vuoria, niin eiköhän niitä silloin saada poistetuksi?

Keskustellessani eilen kahden amerikkalaisen kanssa, jotka ovat lähtemässä takaisin USA:han, sanoin, että Amerikan hallitus yrittää musertaa meidät, mutta me emme salli niin tapahtuvan. Me vastustamme Amerikan hallituksen politiikkaa, joka tarkoittaa Tšiang Kai-šekin tukemista hänen taistellessaan kommunistista puoluetta vastaan. Teemme kuitenkin eron ensiksikin Amerikan kansan ja hallituksen välillä ja toiseksi Amerikan hallituksen politiikasta määräävien ja tavallisten työntekijäin välillä. Sanoin näille kahdelle amerikkalaiselle: sanokaa niille hallituksessanne oleville henkilöille, jotka määräävät sen politiikasta, että heiltä kielletään pääsy meidän vapautetuille alueillemme, sillä heidän politiikkansa tähtää Tšiang Kai-šekin tukemiseen taistelussa kommunistista puoluetta vastaan, ja tämä huolestuttaa meitä. He saavat tulla meidän luoksemme vapautetuille alueille, jos nämä matkat aiheutuvat halusta palvella Japania vastaan käyvästä sotaa, mutta siitä täytyy sopia. Jos he taas haluavat hiiviskellä ja juoksennella täällä mielensä mukaan, niin sitä me emme salli. Hurley on jo avoimesti ilmoittanut kieltäytävänsä yhteistyöstä Kiinan Kommunistisen puolueen kanssa³, ja kun kerran niin on, niin miksi heidän pitäisi sitten kuljeksia meidän vapautetuilla alueillamme?

Amerikan hallituksen politiikka, joka tähtää Tšiang Kai-šekin tukemiseen taistelussa kommunistista puoluetta vastaan, on todisteena amerikkalaisen taantumuksen hillittömyydestä. Mutta kaikki kiinalaisen ja vierasmaalaisen taantumuksen yritykset estää Kiinan kansan voitto ovat tuomitut menemään myttyyn. Demokratia on nykyisten maailman tapahtumien yleisen kulun päävirta, kun taas demokratiaa vastaan esiintyvä taantumus on vain pieni vastapyörre. Taantumuksen vastapyörre yrittää nyt päästä voitolle kansallisen riippumattomuuden ja kansan demokratian päävirrasta, mutta siitä ei voi koskaan tulla päävirtaa. Nykyaikana vallitsee vanhassa maailmassa edelleenkin kolme suurta ristiriitaa, joista J. V. Stalin on jo kauan sitten puhunut: ensimmäinen niistä on ristiriita proletariaatin ja porvariston välillä imperialistisissa maissa, toinen on ristiriita imperialistivaltojen välillä ja kolmas on ristiriita toisaalta siirtomaiden ja puolisiirtomaiden, toisaalta imperialististen emämaiden välillä⁴. Nämä kolme ristiriitaa eivät vain ole olemassa entiseen tapaan, vaan ne ovat entisestäänkin kärjistyneet ja suurentuneet. Vaikka neuvostovastainen, kommunisminvastainen ja demokratianvastainen vastapyörre esiintyykin, niin mainittujen ristiriitojen olemassaolo ja kehitys aiheuttavat kuitenkin sen, että tuo taantumuksellinen vastapyörre tulee voitetuksi.

Nyt Kiinassa on käynnissä kaksi edustajakokousta: kuomintangin VI edustajakokous ja Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokous. Näiden kahden edustajakokouksen tavoitteet ovat täysin erilaisia: toinen pyrkii tuhoamaan kommunistisen puolueen ja Kiinan demokraattiset voimat ja syöksemään Kiinan pimeyteen; toinen pyrkii murskaamaan japanilaisen imperialismiin ja sen hännänkannattajat — Kiinan feodaaliset voimat, rakentamaan uudemokraattisen Kiinan ja johtamaan Kiinan valoon. Nämä kaksi linjaa taistelevat keskenään. Olemme vahvasti vakuuttuneet siitä, että

Kiinan kansa, jota Kiinan Kommunistinen puolue johtaa ja joka pitää ohjeanaan Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokouksen viitoittamaa linjaa, saavuttaa täydellisen voiton, kun taas kuomintangin vastavallankumouksellinen linja kärsii väistämättä tappion.

Huomautuksia

¹ Tarkoitetaan Kiinan Kommunistisen puolueen VII edustajakokouksessa pidettyjä alustuksia: Mao Tse-tungin poliittista selostusta, Tšu-ten alustusta sotilaallisista kysymyksistä ja Liu Šao-tšain alustusta puolueen Sääntöjen muutoksista.

² Tarina siitä, kuinka Ju-kung siirsi vuoria, on julkaistu kirjas-
sa »Lietse», luvussa »Tangin kysymykset». Tarina on seuraava:
»Taihangšanin ja Vangvušanin vuoret, joiden ympärystä oli
seitsemänsataa litä ja korkeus kymmenentuhatta šeniä, seisovat
Tsitšousta etelään ja Hojangista pohjoiseen. Ju-kung Pohjoisvuo-
rilta, yhdeksänkymmenen vuoden vanha, asui vuorten juurella.
Harmistuneena siitä, että vuoret sulkevat tien ja että ne pitää
joka kerta kiertää, hän kokosi kotiväkensä ja ehdotti: »Miten
olisi, jos lähtisimme voimiamme säästämättä raivaamaan tuon es-
teen pois ja avaisimme suoran tien Jutšoun alueen eteläosaan ai-
van Han-joen rannalle?» Kaikki suostuivat. Hänen vaimonsa kui-
tenkin epäröi ja sanoi: »Eihän sinun voimillasi raivata pois edes
Kufun kukkulaa, kuinka sinä voisit käydä käsiksi Taihangšanin
ja Vangvušanin! Ja mihin kaikki se maa ja kivet pannaan?»
Hänelle vastattiin: »Ne kannetaan Pohain lahteen, matalikolta
pohjoiseen». Sitten Ju-kung alkoi kolmen poikansa ja pojanpoi-
kansa kanssa, jotka pystyivät kantamaan taakkoja, särkeä ki-
viä, kaivaa maata ja kantaa niitä koreissa Pohain lahteen.
Heidän naapurinsa, leskivaimo Tsingtsengin poika, joka oli
tuskin seitsemän vuoden ikäinen, juoksi hyppyjalkaa heitä aut-
tamaan. Kesän jälkeen tuli talvi, mutta he olivat ehtineet käydä
lahdella vasta yhden kerran. Tši-sou Hotsusta nauroi ja ke-
hoitti Ju-kungia lupumaan yrityksestään: »Oletpa sinä yk-
sinkertainen! Sinä olet vanha ja heikko, ethän sinä tuosta
vuoresta saa pintaakaan pois raapaistuksi. Miten luulet saavasi
maan ja kivet pois?» Ju-kung huokasi ja vastasi: »Heikko on
ymmärryksesi, heikompi kuin tuolla lesken lapsella. Kun minä
kuolen, niin lapset jäävät jäljelle, lapsille syntyy lastenlapsia,
lastenlapsilla tulee olemaan omat lapsensa, ja näillä taas lapsia
ja lastenlapsia. Niin sukupolvi seuraa sukupolvea loputtomana
jonona, mutta vuoret eivät kasva. Miksemme me siis saisi kai-
vetuksi niitä pois?» Tši-sou ei osannut vastata mitään. Henki,
vuorten haltija, joka kuuli tämän keskustelun, pelkäsi että Ju-
kung ei luovu yrityksestään, ja ilmoitti asian taivaan valtiaalle.

Taivaan valtiat, joka liikuttui Ju-kungin osoittamasta innosta, käski Kua-on kahden pojan siirtää vuoret toisen Sotšoun alueen itäosaan, toisen Jung-tšoun eteläosaan. Siitä lähtien ei Tšitsoun eteläpuolella aina Han-joen rannoille saakka ole ollut vuoristoesiteitä.

³ Hurley — taantumuksellinen poliitikko, USA:n republikaanisen puolueen edustaja. Vuoden 1944 lopussa hänet nimitettiin USA:n lähettilääksi Kiinaan. Tukemalla Tšiang Kai-šekin kommunisminvastaista politiikkaa hän aiheutti Kiinan kansan päätävän vastalauseen ja hänen oli pakko ottaa ero marraskuussa 1945. Tässä tarkoitetaan Hurleyn puhetta ulkoministeriössä Washingtonissa huhtikuun 2 p:nä pidetyllä lehdistön vastaanotolla, jossa hän avoimesti julisti, että USA ei ryhdy yhteistyöhön Kiinan Kommunistisen puolueen kanssa. Yksityiskohtaisemmin kirjoituksessa »Hurleyn — Tšiang Kai-šekin kaksinlaulu meni myttyyn».

⁴ Kts. J. V. Stalin, Leninismin perusteista, osa I, Leninismin historialliset juuret (Teokset, 6 osa).